

Οι συγγραφείς είναι απελπισμένοι άνθρωποι και όταν παύουν να είναι απελπισμένοι, παύουν να είναι συγγραφείς
Τσαρλς Μπουκόφσκι

Καρτέρια του θανάτου

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΜΠΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ*

Η κάθε σταγόνα του αίματος του Ηλία Παπαμόσχου είναι μπολιασμένη με τη χωρίς ελπίδα και αμεταβίβαστη μοίρα του, που του επιφύλαξε στην νιότης τα πρώτα βήματα αβάσταχτους πόνους και απαρακτικούς λυγμούς από τον όλεθρο του θανάτου που τον ορφάνεψε από γονείς και αδελφή. Αυτήν την ασήκωτη, επώδυνη εμπειρία δεν θα μπορέσει να την κλείδωσε στα ανήλια υπόγεια της λησμονιάς, αλλά θα αποτελεί πηγή δύναμης για τη δημιουργική συγγραφική του πορεία, ακόμα κι όταν ο θάνατος ακούμπησε τον ίδιο από την ίδια αρρώστια. Ανισος, εξουθενωτικός αγώνας. Αλλά και παθιασμένη αγάπη για ζωή. Αυτές οι συνθήκες ήταν όμως και πηγή έμπνευσης για τη συγγραφική του πορεία, με την ασκόνταφη διάθεσή του να έχει βαθιές ριζές στα πολλά χρόνια που διέθεσε να μελετάει μερόνυχτα με πάθος και να ξεσκονίζει συγγραφικούς τόμους καταξιωμένων παγκοσμίων και μη πεζογράφων και ποιητών (με πρό-

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΧΟΣ
Η καταγωγή της λύπης
Μυθιστόρημα
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

αυτήν δεν τη φτιάχνουν επαγγελματίες κριτικοί βιβλίου. Γράφεται από αναγνώστες που απευθύνονται σε αναγνώστες για να τους μιλήσουν για κάποιο βιβλίο που τους συνεπήρε. Αν θέλετε να μοιραστείτε όσα νιώσατε διαβάζοντας ένα βιβλίο, στείλτε το κείμενό σας (το πολύ 700 λέξεις) στο smatzorou@efsyn.gr

το απόσταγμα της λογοτεχνικής του τέχνης και εξιστορεί τη ζωή του alter ego πρωταγωνιστή και ήρωα του μυθιστορηματός του Αλέκο. Η ζωή ενός ανθρώπου που πορεύεται τον τραγικά ανώ-

μαλο δρόμο του πεπρωμένου του ολόγιομο από δραματικά περιστατικά έντεχνα κεντημένα σε καμβά με πολύχρωμες σταυροβελονίες, με επιλεγμένες λέξεις που συνθέτουν προτάσεις και έννοιες με ποιητικούς παραλληλισμούς και παρομοιώσεις. Που πληροφορούν τον αναγνώστη, εκτός όλων των άλλων, πως «Η καταγωγή της λύπης» δεν συνδέεται μόνο με τη μητέρα του πένθους από τον θάνατο αλλά και με τον πόνο που γεννούν αρρωστημένοι, πιστοί και άπιστοι έρωτες. Τον πόνο της ίδιας της αγάπης με τις τόσο λίγες χαρές, τις νοθευμένες θανάσιμα από την αγωνία της επόμενης μέρας.

Από τις πρώτες σελίδες του μυθιστορηματος ο αναγνώστης γίνεται όμηρος όλων των ανθρωπινων συναισθημάτων για τις τόσο βάρβαρας και ανεπιθύμητες ατυχίες του πρωταγωνιστή. Ταυτίζεται απόλυτα με τη ζωή του στα επτά κεφάλαια της ιστορίας του, συμπυκνωμένα σε τρεις ενότητες, ξεκινώντας από την παιδική ηλικία, τα παιχνίδια με τους φίλους στις αλάνες της γειτονιάς, στη σκεπή από τσιμέντο του υπόγειου υδραγωγείου της πόλης, το δέσιμο και τον θαυμασμό αλλά και τις απογοητεύσεις και το «σπάσιμο» κάποιας φίλιας. Είναι η παιδικότητα που καλείται να αντιμετωπίσει τον θάνατο μιας πρασινοκέφαλης πάπιας για να γίνει η αρχή θαρρείς με τη γνωριμία της απώλειας.

Απώλεια ζωής είναι και το νέκρωμα της παραδοσιακής βιοτεχνίας της γούνας που μετέτρεψε τους δρόμους της πόλης σε νεκροταφείο των επιχειρήσεων, με τις βιτρίνες να φιλοξενούν ολόγυμνες κούκλες, νεκρά ανδρεί-

κελα. Παρήγορο μήνυμα ζωής τα κάλαντα, με τις γυναίκες αξημέρωτα να ετοιμάζουν το γιορταστικό τραπέζι. Η επιτυχία εισαγωγής στο Πανεπιστήμιο...

Στη δεύτερη ενότητα θα δο-

Ο Παπαμόσχος δεν πρόδωσε τη μικρή φόρμα, αλλά πώς να αφηγηθεί τη μυθιστορηματική ζωή του;

κιμαστούν τα συναισθήματα του αναγνώστη από τον «θρίαμβο» του θανάτου πάνω στην οικογένεια του Αλέκου - μάνα και αδερφή, αρχικά. Φοιτητική ζωή σε πένθος που «απαλύνεται» με ερωτικές περιπέτειες που όμως κι αυτές πληγώνουν και πονούν. Μέχρι την εγκατάλειψη των σπουδών και την επιστροφή στο πατρικό για τη φροντίδα του πατέρα, που δεν άντεξε πολύ.

Στην τρίτη ενότητα, ο σκληρός και επώδυνος αγώνας του Αλέκου με τον δικό τους καρκίνο. Επεμβάσεις, νοσοκομεία αλλά και πόθος για ζωή. Με το ακροτελεύτιο αυτής της τραγικής ιστορίας να είναι το σπίτι. Με σκόρπιους αναριθμητούς τόμους βιβλίων στη μεγάλη σάλα του, μέσα από τους οποίους είχε ήδη αναγεννηθεί ένας συγγραφέας. Για να κρατάει ζωντανά τα τόσο αγαπημένα του πρόσωπα μέσα από τα γραπτά του. Για να θυμάται αγάπες που δεν χόρτασε...

* Επίμονος αναγνώστης

● Διαβάστε την εξαιρετική συνέντευξη που έδωσε ο Ηλίας Παπαμόσχος στη Βένα Γεωργακοπούλου «Η γλώσσα είναι σαν το ποτάμι που φτιάχνει την κοίτη», στο efsyn.gr